

Nr 147.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1920 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om anslag till ersättning åt Jämtlands fältjägarregementes underofficerskår för ränteförlust, uppkommen vid inlösning av kåren tillhöriga mässbyggnader.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *N. O. Olsson* i Rösta väckt motion (nr 226), vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har hemställts, att riksdagen ville besluta att bevilja ett anslag av 2,000 kronor att utgå till Jämtlands fältjägarregementes underofficerskår såsom ersättning för ränteförlust, vilken uppstått för kåren vid förut av staten gjord inlösning av mässbyggnader å Frösö lägerplats.

Till stöd för sin framställning har motionären anfört följande:

»Sedan 1911 års riksdag anvisat medel till täckande av förluster, som åsamkades officers- och underofficerskårer å dem tillhöriga mässbyggnader i anledning av regementenas flyttning från sina gamla mötesplatser, har underofficerskåren vid I. 23, som å sina mässbyggnader — utöver dess försäljningssumma 2,500 kronor — häftade i skuld till den under statskontorets förvaltning stående »gemensamma fonden» av Kungl. Maj:t den ¹⁰/₅ 1918 tillerkänts ett belopp av 7,855 kronor och 17 öre till täckande av sin skuld. Detta belopp hade i det närmaste varit tillräckligt för skuldens betalande, sådan densamma var vid 1912 års utgång, men av okänd anledning har den ansökan, som kåren gjorde den ¹⁰/₅ 1913 hos Kungl. Maj:t, ej blivit bifallen förrän den ¹⁰/₅ 1918. Under åren 1913—1918 har således kåren blivit påförd en ränta å skulden, som för varje år ökats och torde för närvarande belöpa sig till c:a 2,000 kronor. I anledning härav ingick kåren den ¹⁴/₆ 1918 till Kungl. Maj:t med begäran om ytterligare anvisande av medel till täckande av den uppkomna ränteskulden. I avgivet utlåtande över denna framställ-

ning har Kungl. Maj:t den ³¹/₁ 1919 meddelat, att densamma *ej kan bifallas*, enär de medel, som stå till Kungl. Maj:ts förfogande för ändamålet, ej räcka till.

Vid sådant förhållande, och då kåren icke genom eget förvållande varit orsak till skuldens ökande (under åren 1913—1918), utan den åsamkade ränteskulden, som redan förut framhållits, beror på att medlen ej kunde utanordnas 1913, samt under framhållande av att dessa kårens byggnader vore utan nytta för kåren från och med 1910 års början på grund av regementets förflyttning till Östersund, får undertecknad härmed föreslå, att riksdagen ville besluta att bevilja ett anslag av 2,000 kronor att utgå till Jämtlands fältjägarregementes underofficerskår såsom ersättning för ifrågavarande ränteförlust.»

Utskottets
yttrande.

Utskottet, som ansett det vara med billighet överensstämmande, att underofficerskåren beredes ersättning för ovannämnda, utan dess eget förvållande uppkomna ränteförlust, har funnit sig böra tillstyrka anslags beviljande för ändamålet att utgå efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande.

Anslaget synes böra erhålla natur av förslagsanslag, högst, samt uppföras å 1920 års tilläggsstat.

Utskottet hemställer,

att riksdagen i anledning av förevarande motion må för *täckande av Jämtlands fältjägarregementes underofficerskår åsamkad ränteförlust* å tilläggsstat för år 1920 bevilja ett förslagsanslag, högst, 2,000 kronor.

Stockholm den 18 maj 1920.

På statsutskottets vägnar.

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet n:r 146.
